

[Korsgaard.]

af, at det netop er dette Samfundsindgrebs Resultat, man skal tage en Del af, kan man ikke efter mine Begreber sammenligne disse to Forhold.

Med Hensyn til Tillægsskatten, om hvilken den højtærede Finansminister, der jo i Formen var blid, men i Realiteten vist ikke alt for optimistisk, sagde, at han netop ikke syntes, at Tillægsskatten skulde gaa til Bunds, maa jeg sige, at Det konservative Parti var jo i den lykkelige Situation at være de indledende med Hensyn til de Krise-love, som vi fik i Efteraaret 1931, og fra dengang erindrer jeg ikke — da var den højtærede Minister jo, saa vidt jeg husker, ikke Minister og deltog vist heller ikke i Forhandlingerne —, at der fra Socialdemokratiets Side var Tale om andet, end at den Del, der skulde tages ved direkte Beskatning, naturligvis skulde tages forholds- mæssigt, idet man naturligvis — saadan maa jeg da antage, at man saa paa det — erkendte, at den Skat, vi nu har, er meget progressiv, saa selv om vi forhøjede den over hele Linien med f. Eks. 25 pCt., som man gjorde dengang, drejede det sig dog for de mindre Indtægter kun om meget smaa Skattebeløb. Ser vi paa en Indtægt paa 3 000 Kr., som jo da ikke er et ganske urimeligt lille Tal at regne med, og tænker vi os, at den paagældende bor i København, ved vi jo, at først skal der trækkes 1 600 Kr. fra og dernæst gøres nogle Børnefradrag, hvis der er Børn, saa- ledes at det Beløb, der skal betales Skat af, i Virkeligheden bliver meget lille, og da Procenten yderligere er lille, bliver Skatte- forhøjelsen for en saadan Indtægt i Virkelig- heden næsten ingenting.

Men jeg maa altsaa for mit Vedkom- mende holde paa, at naar man skal have Skatter af den Art, bør de være fordelt jævnt ud over det hele, og jeg tror, man gør forkert ved ikke at gøre det. Naar man gaar den Vej, som den højtærede Minister er gaaet, er man ude paa de vilde Vover, idet nogle vil sige: Ja, men saa sætter vi en anden Grænse, og saa til Gengæld tager vi af den Del, der ligger over Grænsen, en saa meget højere Procent. Jeg tror, det vilde føre til usunde Beskatningsforhold, og jeg vil længst muligt værge mig imod, at det skal ske.

Med Hensyn til den Hastighed, hvor- med Lovforslaget skal gennemføres — ja, det bestemmer jeg jo ikke; men jeg synes ærlig talt, at da disse Skatter skal bruges til noget bestemt, maa det være rimeligt at forlange at faa at vide, om dette bestemte overhovedet kommer til at foreligge, eller Situationen kommer til at ligge saaledes, at der i Virkeligheden ingen Brug bliver for dem.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Be- handling

vedtoges uden Afstemning.

M. K. Sørensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Ud- valg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning *vedtoges dette Forslag.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Adgang til Sterilisation og Kastration.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5113; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2529).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lov- forslaget Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Vilhelm Rasmussen): Som Tingets ærede Medlemmer har set, er det lykkedes at opnaa næsten fuldstændig Enstemmighed i Udvalget om en Række Ændringsforslag, som alle er tiltraadt af den højtærede Justitsminister. Alle disse Æn- dringsforslag er meget omhyggeligt forklaret i Bemærkningerne, der ledsager hvert enkelt Ændringsforslag, og jeg kan dels af den Grund, dels paa Grund af den meget frem- rykkede Tid fatte mig meget kort.